

[Finansministeren.]

ken nu skal ses i sammenhæng med de igennem 1974 forventede prisstigninger. Som nævnt i statsministerens åbningstale virker prisstigningerne på olien, som om der var lagt en skat på den danske befolknings olieforbrug til et beløb af adskillige milliarder kroner i 1974. „Skatten“ optræder blot ikke på statsbudgettet, men på valutabalancen.

Alt i alt er det regeringens opfattelse, at der med de ændringer af budgettet, som regeringen har taget initiativ til, og med forslaget til dyrtidstilskud er en sådan indbyrdes sammenhæng, at der herved er lagt op til en hensigtsmæssig finanspolitik for 1974-75.

Det er imidlertid ikke regeringens agt at stille sig tilfreds hermed. Som jeg allerede har været inde på, er det de langsigtede foranstaltninger, der er afgørende, når vi skal have brudt den nuværende udviklingstakt i de offentlige udgifter. Der skal forandringer til i vor vante tankegang, for at en ændring kan slå igennem, og PPII-planen har jo klart påpeget, hvor lang tid det tager, før virkningerne kan ses. Dette er regeringen enig i, og de forslag, regeringen nu bebuder, må betragtes som de første skridt til den nødvendige langsigtede udgiftspolitik.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om prisstop.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 19) findes i tidenden sp. 157, 252 og 293, udvalgets betænkning i tillæg B sp. 25).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kjeld Olesen (S):

Det er ikke, fordi jeg har mange bemærkninger at gøre her ved andenbehandlingen.

Man må jo sige, at udvalgsbehandlingen er foregået i en fordragelig atmosfære. Man kan sige, det er en god begyndelse. Man kan også sige, at selve forslaget om prisstop vel ikke er det mest betydningsfulde forslag, vi får til behandling herinde. Det er vel i øvrigt et spørgsmål, om man bør kalde det et forslag til prisstop. Prisstop er det jo ikke i realiteten. Men forhandlingerne har meget hurtigt ført hen til, at vi kan konstatere en meget bred opbakning bag regeringens forslag med undtagelse af retsforbundet og med undtagelse af fremskridtspartiet — eller hvor mange fra fremskridtspartiet det nu kan dreje sig om.

Jeg vil benytte lejligheden til at sige tak til handelsministeren, fordi det i betænkningen fra handelsministeren er bebudet, at vi får et forslag til en ny prislov, inden den lovgivning, vi her behandler, udløber den 1. marts.

Jeg vil også gøre en bemærkning om forbrugerlovene. Under udvalgsbehandlingen blev der jo stillet spørgsmål om, hvorvidt regeringen agtede at fremsætte forslag til de forbrugerlove, som handelsministerens forgænger faktisk havde færdiggjort som forslag. Det var forslag, der var udarbejdet på grundlag af forbrugerkommissionens betænkning, og som drejede sig om markedsføring, om forbrugerklagenævn og om mærkning og skiltning. Jeg håber, at den, skal vi sige lidt henholdende holdning, som regeringen indtog over for spørgsmålet, kan ændre sig til, at man bevidst kommer frem med forslag. Bemærkningerne om, at det kræver personale, og at det koster penge, er selvfølgelig rigtige nok, men når man ser på behovet for en sådan lovgivning og sammenligner det med de godt 2 mill. kr., der er tale om, så mener jeg, at det er penge, der er givet godt ud.

Min sidste bemærkning drejer sig om forslagens § 6, stk. 2, som vedrører landbrugsvarerne. Som ordfører er det selvfølgelig med megen interesse, man læser fremsættelsen, og jeg læste især i fremsættelsen de bemærkninger, der står om EF, og hvad medlemskab af EF nødvendiggjorde. For at citere det helt konkret, sagde handelsministeren i fremsættelsen:

„Endelig må jeg nævne, at vort medlemskab af EF nødvendiggør, at vi undlader